

အမျှဝေမှ

ကျွတ်နိုင်သည်

နယ်နမိတ်
(ငမိုးရိပ်)

နယ်နိမိတ် အမျှဝေမှ ကျွတ်နိုင်သည်

တိမ်လွှာများ လွင့်စဉ်သွားတဲ့ ကောင်းကင်ကြီးမှာ ကျေးငှက်များ ပျော်ပါးပျံသန်း နေကြတယ်။ ညနေစောင်း နေဝင်ရီတရော ချိန်လေးမှာ ရန်ကုန်မှ လယ်ကွင်းရွာသို့ ဦးတည်လာသော ကားလေး တစ်စီး ချမ်းသာ ကြွယ်ဝတဲ့ မျိုးရိုးမှ ဆင်းသက် လာပြီး သိန်းသုံးရာကျော် ကားလေးကို ဖြည်းညင်းစွာ မောင်းရင်း ပီတီအပြုံး ရွှင်လန်းတဲ့ မျက်နှာနဲ့ တည်ကြည် ခန့်ညားပြီး နှစ်သက်ဖွယ်ကောင်းသော ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ရှိပြီး သဘောထား ပြည့်ဝတဲ့ ကျောင်းဆရာလေး တစ်ယောက် ချမ်းသာ ကြွယ်ဝပေမဲ့ စေတနာ့ ဝန်ထမ်းအဖြစ် ဆရာမရှိတဲ့ ကျောင်းမှာ ပညာဒါန စွန့်ကြဲဖို့ အတွက် ခရီးနှင် လာခဲ့တယ်။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ နေရောင်သည် အမှောင်ဘက်သို့ ကူးပြောင်း လာလေပြီ ရန်ကုန်လို မြို့ကြီးနဲ့ လယ်ကွင်းရွာဟာ အတော်လေး ဝေးတဲ့ အတွက် မြန်မြန်နဲ့ ရောက်နိုင်ဖို့ ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒါပေမဲ့လည်း ကားဆိုတာ အရှိန်များ ရင် အန္တရာယ် ဖြစ်တတ်တာ ဖြစ်လို့ ဖြည်းညင်းစွာပဲ မောင်းလာခဲ့တယ်။

နေရောင်သည် ကွယ်ပျောက်၍ လောကကြီး တစ်ခုလုံး မှောင်သွားလေပြီ စိုင်းနောင် တစ်ယောက် ကားကို မီးလေးထွန်းပြီး ဖြည်းညင်းစွာ

မောင်းနေရတယ် ညဆိုတာ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး များ နိုင်တယ်လေ။ ထိုအချိန် အဝေး တစ်နေရာမှ ဂါဝန်လေးကို ဝတ်ပြီး ကူညီကြပါ ကူညီကြပါလို့ ပြောပြီး ကားတားနေတဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်ကို မြင်လိုက်ရတယ်။ ညကြီး အချိန်မတော် မိန်းကလေး ဘာများ လုပ်နေတာလဲ မသိပေမဲ့ ဒုက္ခ ရောက်နေတယ် ဆိုတာ သိလိုက်တယ်။ ဝမ်းတွင်းစိတ်ခံ ကိုက တစ်ဖက်သားကို ကူညီချင်တဲ့ စိုင်းနောင် တစ်ယောက် မြန်မာလူမျိုး ဖြစ်ပြီး မိန်းကလေး တစ်ယောက် ဒုက္ခရောက် နေတာကို မကူညီရင် ယောက်ျားကောင်း ယောက်ျားမြတ်လို့ ဘယ်ခေါ်ဆို ထိုက်တော့မလဲ။

ကားမီးရောင် အောက်မှာ ဂါဝန်လေး တလွင့်လွင့်နဲ့ လက်ကလေး တားပြီး အော်ခေါ်ကာ အကူညီ တောင်းနေတဲ့ မိန်းကလေးဟာ အတော် ချောမောလှပတဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်နေပြီး အရာ တစ်ခုခုကို ကြောက်နေတဲ့ ပုံ ဖြစ်နေတယ် ကားလေးကို ဖြည်းဖြည်းချင်း မောင်းပြီး မိန်းကလေး အနားရောက်တော့ ရပ်လိုက်ပြီး ဘာကူညီ ရမလဲလို့ မေးလိုက်တယ်။

"ဝူး ဟူး၊ ဘာကူညီ ရမလဲ ညီမ"

"ညီမကို ကူညီပါ အစ်ကို ညီမ ရွာပြန်ချင်လို့ ပါ ကြောက်လည်း ကြောက်နေပြီ"

"ဘာလို့ ကြောက်နေတာလဲ ညီမကရော ဘယ်ရွာ သွားမှာ လဲ "

"ညီမက လယ်ကွင်းရွာ ကပါ ချစ်သူနဲ့ ချိန်းတွေပြီး ချစ်သူက မူးပြီး အနိုင်ကျင့်လို့ ထွက်ပြေး လာတာပါ"

"အမေ"

"ဟာ"

ကောင်မလေးနဲ့ စကားပြော နေတုန်း နောက်ကနေ ကောင်လေး တ

စံယောက်က ကောင်မလေးကို လည်ပင်းကနေ သိုင်းဖက်ပြီး ဆွဲခေါ်သွားတယ်။ ရုတ်တရက် ဆိုတော့ ကြောင်သွားပြီး ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဘူး ဖြစ်နေတယ် နောက်မှ သတိရပြီး ဝင်ကယ်ရန် အပြေးလေး လိုက်သွားတယ်။ နောက်ကနေ တဖြည်းဖြည်း လိုက်ပေမဲ့ ကောင်လေးက ဆွဲခေါ်သွားတာ မြန်တော့ လိုက်လို့ မမီနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။

"ဟေ့ရောင် ဟေ့ရောင်" မပြေးနဲ့ ကောင်မလေးကို လွှတ်လိုက်"

ကျွန်တော် ဘယ်လောက်အော်အော် ကောင်လေးက ဂရုမစိုက်ဘဲ အမြန်သွား နေတယ်။ ရှေ့ကို မဲပြီး လိုက်နေတော့ ဆူးငြောင့်ခလုတ် များကို တိုက်ကာ လဲကျသွားတယ်။

"ဟာ ဘယ်ရောက် သွားတာလဲဟ မရှိတော့ဘူး "

လဲကျနေရာမှ ထပြီး ကြည့်လိုက်တော့ နှစ်ယောက်စလုံး ပျောက်သွားတယ် ကျွန်တော်လည်း ဟိုဘက်သွားပြီး ရှာလိုက် ဒီဘက်သွား ရှာနေလိုက် လုပ်နေတဲ့ အချိန် ကုန်းစောင်းလေးမှာ ကောင်မလေးရဲ့ အော်သံကို ကြားလိုက်တယ်။

"ကယ်ကြပါ ကယ်ကြပါ"

"မင်းက ဘာလို့ ရုန်းနေရတာလဲ အေးဆေး နေပါကွာ ငါမင်းကို ချစ်လို့ ပါကွာ"

"စိုးထက်အောင် နင်ငါကို မတရား မလုပ်ပါနဲ့ ဟာ ငါတောင်းပန်ပါတယ်"

ကျွန်တော်လည်း အသံလာရာကို သွားကြည့်လိုက်တော့ ကောင်လေးက ကောင်မလေးကို စော်ကားဖို့ ကြံနေတယ် အပေါ်အင်္ကျီ များ လည်း စုတ်ပြနေတယ်။ အတင်းရုန်းတဲ့ အတွက် အပေါ်ကနေ ဖိကာ ပါးနှစ်

ဖက်ကို ဆင့်ရိုက်လိုက်တယ်။ ကောင်လေး ကြည့်ရတာ မူးနေတဲ့ ပုံပဲ မကျေနပ်ချက် တစ်ခုခု ရှိလို့ အခုလိုလုပ်တာ ထင်တယ်။

"အေးဆေး နေပါကွာ အလကား အသားအနာ မခံချင်စမ်း ပါနဲ့ "

"စိုးထက်အောင် နင်မူးနေပြီ၊ ငါ့ကို သနားပါနော် ငါအနူးညွတ် တောင်းပန်ပါတယ်"

ကောင်မလေးက ဘယ်လောက် တောင်းပန်တောင်းပန် ကောင်လေးကတော့ အင်္ကျီများကို ဆွဲချွတ်နေတယ် မရတဲ့ အတွက် ဆွဲဖြုတ်တယ်။ မျက်ရည်များ စီးကျကာ နှုတ်ခမ်းကို ကိုက်ထားတာ သွေးများ ထွက်နေပြီး ပေါင်တံ ဖွေးဖွေးလေးနဲ့ ဗိုက်သားလေး များကို မြင်တော့ စိုးထက်အောင်ရဲ့ ရမ္မက်တို့ ပြင်းထန် ထကြွလာတယ်။

အခွင့်ရပြီ ဆိုပြီး အတင်းတွင်းထုတ် လိုက်တော့ စိုးထက်အောင် နောက်ကို လှန်ကျသွားတယ်။ စိုးထက်အောင်ရဲ့ ဒေါသတို့ ငယ်ထိပ်ကို ရောက်ကုန်တယ် ဒါနဲ့ အနားမှာ ရှိတဲ့ တုတ်ချွန်နဲ့ ထိုးလိုက်ရာ ကောင်မလေး အသံပင် မထွက်နိုင် ငြိမ်သွားပေမဲ့ အသက်ရှူသံများ မြန်နေတယ် မျက်လုံးများက ကျွန်တော့်ကို ကြည့်နေတယ် ကူညီပါ ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် သက်ရောက်နေတယ်။

"ဟေ့ရောင် ကောင်မလေးကို လွှတ်လိုက် ငါပြောနေတာ မကြားဘူးလား"

ကျွန်တော် အော်ပြောနေပေမဲ့ စိုးထက်အောင် ဆိုတဲ့ ကောင်လေးကတော့ ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်ဘဲ ကောင်မလေးကို စော်ကားနေတယ်။ အနားရောက်အောင် ပြေးနေပေမဲ့ ခြေလှမ်းများက နေရာမှ မ၍ မရဘဲ ဒီနားတင် ပြေးနေတယ် ရှေ့လည်း မတိုး အားကုန်ပြေးသော်လည်း ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းပင် မတိုးပေ။

ကောင်မလေး ကတော့ သွေးများ ပေပွနေပြီး အင်္ကျီများ စုတ်ပြနေ တယ် မြင်ရက်စရာ မကောင်းအောင် မြင်ကွင်းက ရှေ့တည့်တည့်မှာ ရှိ နေပေမဲ့ မကူညီနိုင်တဲ့ အတွက် ဒေါသများ အလိုလို ထွက်နေတယ်။ နှမ ချင်း မစာနာဘဲ စော်ကား ပြုကျင့်နေတဲ့ စိုးထက်အောင် ကိုလည်း သက် ချင်လောက်အောင် မုန်းနေတယ်။

"ဟေ့ရောင် ငါပြောနေတာ မကြားဘူးလား"

နာရီဝက်မျှ ကြာတော့ ကောင်မလေးက မလှုပ်တော့ ခန္ဓာကိုယ် တစ် ခုလုံးလည်း သွေးများ ပေပွနေပြီး အသက် မရှိတော့ပေ။ ဒီတော့မှ စိုးထ က်အောင် တစ်ယောက် သတိဝင်လာကာ အသက်ရှူသံကို စမ်းကြည့် တော့လည်း မရှူတော့တဲ့ အတွက် လန့်ဖျပ်သွားကာ ထပြေးပါတော့တယ်။

ကျွန်တော်လည်း ယူကျုံးမရ ဖြစ်ကာ မလျှော့သော အားနဲ့ ပြေးကြ ည့်ရာ ပြေးလို့ ရသွားတဲ့ အတွက် စိုးထက်အောင် နောက်ကို ပြေးလိုက် တယ်။ မိလို့ ကတော့ အသေ သတ်ပစ်မယ်လို့ တွေးပြီး အတင်းလိုက် တော့ စိုးထက်အောင်က တအားပြေးတယ်။ ပြေးနေရင်း တစ်နေရာ အ ရောက်မှာ တော့ လဲကျသွားတယ်။